

La vedet, durant la seva actuació en una festa homenatge de La Cubana que es va fer l'any 2008. / ORIOL DURAN

—«No, perquè em sé arreglar bastant el cabell, però cada setmana sí. Sóc el terror de la perruqueria, perquè el color d'aquests tints de cabell és complicat. A l'escenari s'ha de fregar la perfecció, tant si tens 20 anys com tinguis els que tinguis».

—**És clar, treballant de cara al públic...**

—«La imatge és molt important, tant si ets artista com executiu. Quan vaig a la ràdio, em diuen: 'Per què et pintes si no et veu ningú?' I tant que em veuen! Sóc molt presumida i primer m'arreglo per a mi mateixa».

—**Fent aquesta feina s'ha trobat amb homes que li han fet proposicions?**

—«Bé, jo vaig tenir un *nòvio* futbolista famós».

—**Que jugava amb l'Espa-**

teva vida privada. Jo estic soltera, però si m'hagués casat hauria hagut de fer-ho amb algú de l'ambient, perquè si l'altre té uns horaris completament diferents als teus, malament. En els primers temps d'amor cec tot és molt bonic, però quan no pots tenir un cap de setmana lliure perquè estàs treballant...».

—**Li sap greu haver hagut de renunciar a formar una família i tenir fills?**

—«Aquesta és la meua gran mancança, perquè m'agraden molt les criatures. En la meua joventut no estava gaire ben vist ser mare soltera i tenir un fill, això que avui en dia és tan modern. De totes maneres, per la meua feina era complicat ser mare, perquè implicava estar un temps sense treballar i després,

«És un món on la dona és molt bona empresària, té el cap fred»

«Si m'hagués casat hauria hagut de fer-ho amb algú de l'ambient»

nyol i el seu cognom comença amb la lletra erra.

—«Exacte, això està al meu web. Però no diré pas qui era. El vaig conèixer aquí i en aquell moment vaig ser una dona perseguida pel club, perquè deien que una vedet que anés amb un futbolista era pecat».

—**I no va acabar bé.**

—«No. Érem molt joves i va arribar un moment que potser no ens vam acabar d'entendre. Jo llavors tenia 19 anys i ell, 20 o 21. Vaig escollir aquest món tot i que a vegades he pensat que hauria sigut de la meua vida si hagués triat un altre camí. Potser ara seria una senyora casada, o separada, amb dos o tres fills i viuria com una reina a casa».

—**És molt sacrificat, això de ser vedet?**

—«Molt, sobretot pel que fa la

què en feies d'aquell bebè? Sempre he sigut molt responsable i penso que no era el més adequat per a mi. De totes maneres tinc fillols i filloles que em supleixen aquesta mancança».

—**Si no hagués sigut la Merche Mar, a què s'hauria dedicat Mercè Márquez?**

—«M'hauria agradat ser advocada o política, que en el fons també són actors. Sempre alguna feina de cara al públic».

—**No sé si s'hauria guanyat més bé la vida... Està mal pagada la feina de vedet?**

—«No, el que passa és que la gent no pensa en tot el que hem d'invertir en nosaltres mateixes. Tota la vida, menys ara, m'he pagat els vestits, les plomes—les últimes són de París—, la perruqueria, el maquillatge, has d'anar a festes, a sopars, a la tele...».